

2. Onder de honderden Koolmezen uit alle delen van Europa, die ik in museumcollecties heb gezien, waren er drie, die op boven- en onderzijde vrijwel identiek aan de Hilversumse vogel zijn: alle drie komen uit Jämtland, Zweden (Riisna en Frösön), waar zij door R. Netterström, preparateur en directeur van het Frösö Djurpark, in januari en februari 1957 zijn verzameld. Zij bevinden zich in het Brits Museum van Natuurlijke Historie. Hun afmetingen zijn: vleugel ♂ 75, 80½, ♀ 77½; staart ♂ 60, 69, ♀ 64½. Deze bleke vogels zijn evenwel in Zweden ook afwijkingen.

De conclusie zou kunnen zijn, dat onafhankelijk van elkaar op verschillende plaatsen in de grote aaneengesloten en in maten en kleuren opvallend homogene populatie van *Parus major major* genetische veranderingen kunnen optreden, die vrijwel identiek zijn en die resulteren in een pigmentatie van het verenkleed die in andere populaties, zoals die uit Kreta (*Parus major aphrodite*) en Israël (*P. m. terraesanctae*), regel is. Het is daarentegen nauwelijks aan te nemen, dat deze genetische verschillen door migratie van individuen zijn ontstaan, zodat aan locale, gelijk gerichte mutaties moet worden gedacht. Waardoor mutaties tot stand zijn gekomen, is uiteraard onbekend.

SUMMARY

A description is given of a pale-coloured specimen of Great Tit *Parus major*, belonging to a small population group of similar birds, living for several years amidst normally coloured birds of this species in a restricted area in Hilversum, Netherlands.

The bird, a ♂ (wing 75, tail 69 mm) is conspicuous by a reduction of yellow in the plumage, giving the upperside a predominantly pale bluish grey appearance, whereas the under parts are dirty yellowish buff, darker and greyer on the body sides.

A very similar coloration is in the whole distributional area only present in populations from Crete (*Parus major aphrodite*) and Israel (*P. m. terraesanctae*), but still these birds have on the whole a somewhat brighter, though equally pale, coloration, particularly on the under parts in which the yellow tinge is more vivid, less suppressed as in the Hilversum specimen.

Three practically similar birds have been found by the author in the collection of the British Museum of Natural History, originating from Jämtland, Sweden, where they have been collected in January and February 1957. They are equally conspicuous aberrations in the Scandinavian population.

Attention is called for the interesting aspect of these seemingly trivial cases of individual variation: genetical changes resulting in virtually identical plumage colorations can apparently occur independently within the enormous range of the otherwise homogenous populations of *Parus major major*. Besides, the result apparently resembles closely the genetical composition of populations living in other parts of the species' range.

Adres: Biologisch Laboratorium, Vrije Universiteit, Amsterdam.

RINGVANGST VAN EEN CETTIS ZANGER *CETTIA CETTI* IN ZUIDELIJK FLEVOLAND

A Cetti's Warbler caught in South Flevoland

D. A. JONKERS, G. R. M. JONKERS-KEMPER, J. v. d. GELD

Tijdens ringwerkzaamheden op 16 oktober 1971 in de polder Zuidelijk-Flevoland, ongeveer halverwege Muiderberg en Pampus-Haven, vingen wij

een vogel, waarvan wij menen te moeten vaststellen, dat het een Cettis Zanger *Cettia cetti* is geweest. Reeds toen wij de vogel in het mistnet zagen hangen, vermoedden we dat het een Cettis Zanger was, daar we de vogel uit het buitenland zeer goed kenden.

Van de vogel werd de volgende beschrijving gemaakt: Lijkt bij oppervlakkige waarneming op een Snor *Locustella lusciniodes*, maar onderscheidt zich hiervan door opvallende, lichte oogstreep en een wit randje onder het oog. Bovenzijde rossig bruin tot kastanjebruin; buik en borst grijs-vuilwit; poten vleeskleurig aandoend, snavel van boven bruingrijs, onder vleeskleurig. Staart rommelig en sterk afgesleten; onderstaartdekveren als bij Snor met witachtige-lichtbruine toppen. Maten: totale lengte 119 mm, vleugel 54 mm, staart 56 mm, snavel 12 mm, tarsus 22 mm. Van de vleugel was de eerste slagpen langer dan de langste slagpendekveren en de 3e t.e.m. de 6e slagpen hadden een versmalde buitenvlag. Het aantal staartpenen was tien.

Als bewijsmateriaal werden tevens kleurendia's gemaakt.

Dit is de 4e ringvangst en de 10e bevestigde waarneming (zie p.p. 83 van dit *Limosa* nummer, waar deze soort behandeld wordt in de *Ornithologie van Nederland 1969/1970*).

C.N.A.: bevestigde waarneming.

SUMMARY

In the reclaimed area South Flevoland a Cetti's Warbler has been ringed. This is the 10th confirmed record for the Netherlands.

Adres: Engelsjan 21, Laren N.H.

EEN WILGENGORS *EMBERIZA AUREOLA* IN NEDERLAND GEVANGEN EN GERINGD

A Yellow-breasted Bunting *Emberiza aureola* trapped and ringed in the Netherlands

J. H. KLATTE en F. P. J. KOOIJMANS

Op 27 oktober 1971 om 10.40 uur vingen de auteurs op een der banen van het Vogelringstation Meyendel bij Wassenaar een vogel, die zij als een ♂ Wilgengors *Emberiza aureola* in winterkleed determineerden.

De onderzijde van de vogel (keel, borst, buik, flanken en onderstaartdekveren) was geel, behoudens een smalle, donker kastanjebruine band over de borst, gedeeltelijk verdoezeld door de lichte beigekleurige randen der desbetreffende borstveertjes en enkele zwartbruine lengtestrepen op de flanken en de zijkanten van de borst. Het geel van de anaalstreek en de onderstaartdekveren werd naar de staart toe lichter en ging over in wit.

Van de kop waren de kruin en de nek donkerbruin, het bovenste deel van de wangen (oorstreek) vaal zwartachtig met beigebrown erin; daaronder de keel, het overige deel van de wangen en de zijkanten van de hals tot aan